DIN „ENCICLOPEDIA" LUI WILLIE

PRIN CIFRE

SPRE ELUCIDAREA UNEI PROBLEME

Așa precum era de așteptat, în timpul campionatului mondial din Anglia s-au înfruntat două tactici de joc diametral opuse: betonul și jocul colectiv-constructiv-ofensiv manifestat în diverse variante.

Cele 16 echipe participante la turneul final pot fi acum despărțite după criteriul tactic în două principale categorii. PRIMA VA GRUPA PE ADEPȚII BETONULUI. Jocul acestora s-a caracterizat, în mare, prin prezența unui „libero", plasat în spatele liniei de fundași, prin exercitarea marcajului om la om, prin utilizarea numai a două sau trei vîrfuri în timpul acțiunilor ofensive, prin izolarea jucătorilor, prin utilizarea cu precădere a pasei lungi, printr-o superioritate numerică permanentă în apărare și printr-o continuă inferioritate numerică în atac, prin obsesia de a nu primi gol, printr-un angajament fizic total și printr-o luptă directă, uzantă cu adversarii, într-un cuvînt printr-un spirit eminamente defensiv, fără preocupări și fără posibilitatea de a realiza un joc constructiv. Toate trăsăturile citate decurg una din alta, ca niște concluzii succesive.

În această grupă se înscriu opt echipe, diferențiate între ele doar prin nuanțe care nu afectează fondul chestiunii, acestea fiind determinate de personalitatea inerentă fiecăreia.

Echipa	Jocuri cîștig.	Jocuri egale	Jocuri pierd.	Goluri înscrise	Goluri primite
0	1	2	3	4	5
R.F.G.	4	1	—	15	6
U.R.S.S.	4	—	2	10	6
Uruguay	1	2	1	2	5
Franța	—	1	2	2	5
Spania	1	—	2	4	5
Elveția	—	—	3	1	9
Italia	1	—	2	2	2
Bulgaria	—	—	3	1	8
TOTAL	11	4	15	37	46

Dintre ele, R. F. Germană a ocupat locul al doilea, U.R.S.S. al patrulea, Uruguay s-a calificat în sferturi, iar celelalte au fost eliminate în preliminarii.

DIN GRUPA SECUNDĂ, fac parte echipele care nu s-au betonat. Tactica lor s-a bazat pe apărări întărite prin aglomerare, pe practicarea unui marcaj în zonă sau combinat, pe o circulație de balon realizată în principal cu ajutorul paselor scurte sau medii, pe combaterea izolării jucătorilor prin concentrarea lor în jurul purtătorului temporar al balonului, pe ideea de joc constructiv, menit să determine dezechilibrarea sau desfacerea apărării adverse, pe o pregnantă elasticitate realizată cu ajutorul unor permanente deplasări fără minge și a unui acut simț de anticipare, pe realizarea unei superiorități numerice alternative în apărare și atac, pe evitarea luptei directe în limita posibilităților.

Toate aceste caracteristici îndeplinite într-o măsură variabilă, în funcție de valoarea jucătorilor și gradul de pregătire a echipelor, au conferit evoluției acestora o pronunțată trăsătură constructiv-ofensivă din care s-a degajat un coeficient de eficacitate și spectacol mult mai evident.

Din această grupă au făcut parte:

Echipa	Jocuri cîștig.	Jocuri egale	Jocuri pierd.	Goluri înscrise	Goluri primite
0	1	2	3	4	5
Anglia	5	1	—	11	3
Portugalia	5	—	1	17	8
Argentina	2	1	1	4	2
R.P.D. Coreeană	1	1	2	5	9
Ungaria	2	—	2	8	7
Brazilia	1	—	2	4	6
Mexic	—	2	1	1	3
Chile	—	1	2	2	5
TOTAL	16	6	11	52	43

Dintre ele, Anglia a cîștigat campionatul, Portugalia s-a clasat a III-a, iar Argentina, R.P.D. Coreeană și Ungaria s-au calificat în sferturi.

Limbajul cifrelor ne oferă prin alăturarea celor două tabele-bilanț cîteva concluzii:

— TACTICA BETONULUI N-A TRIUMFAT LA CAMPIONATUL MONDIAL PE NICI UN PLAN (în ciuda previziunii numeroșilor ei avocați). Dimpotrivă, prestigiul acesteia s-a cam șifonat, betonul a înregistrat un regres.

— ECHIPELE CARE NU S-AU BETONAT, ACȚIONÎND ÎNTR-UN VERITABIL SPIRIT OFENSIV AU OBȚINUT, PRIN COMPARAȚIE, MAI MULTE VICTORII (16, față de 11). **Pînă aici nimic nefiresc, dar în mod paradoxal betonul n-a răspuns nici măcar singurei lui rațiuni, aceea de a evita, sau de a face înfrîngerea mult mai dificilă. Grupul adepților săi a suferit mai multe eșecuri (16, față de 11) decît falanga echipelor care au apreciat în egală măsură rostul apărării și atacului.**

— Echipele cu „libero" au înscris mai puține goluri (37, față

(Continuare în pag. a 12-a)

URUGUAY

ECHIPA „CELESTĂ" PRINTRE... PĂMÎNTENI

Una dintre țările în care primează interesul echipelor de club și unde timpul pentru pregătirea echipei naționale rămîne întotdeauna prea puțin, Uruguay, a plecat totuși din Anglia cu o notă de trecere.

Mai din convingere, mai din criză de timp, antrenorul Ondino Viera a adoptat tactica betonului, gîndindu-se întîi de toate să supraviețuiască unei încercări atît de dificile, la sfîrșitul căreia mulți antrenori au fost condamnați la moarte civilă.

Jucătorii uruguayeni au o tehnică de maeștri, iar statura lor este de-a dreptul impresionantă. Viera l-a distribuit pe Troche în rolul de betoner, a retras extrema Cortez pe linia mediană alături de Rocha (o adevărată enciclopedie fotbalistică în acțiune), și pe Milton Viera, sprijinindu-se în față numai pe Sacia și Perez. Apartenența lor la școala sud-americană se întrevede din tehnică, din plăcerea și frecvența cu care schimbau direcția de circulație a balonului, ca și din lava temperamentului care se revărsa din motive minore. În schimb, Uruguay a fost singura echipă sud-americană care s-a raliat betonului. Jucătorii se mișcau stinjeniți ca într-o veritabilă cămașă de forță, se aglomerau cîte opt în fața porții lui Mazurkievicz, ieșeau numai cu multă prudență la atac unde purtau un fel de acțiuni răzlețe de „guerilla". Cînd recuperau balonul, avansau lent prin pase dirijate prea lateral, erau lipsiți de viteză și nu compensau acest handicap prin creșterea vitezei de circulație a balonului.

În meciurile preliminarii n-au jucat niciodată la cîștig, urmărind doar rezultate de egalitate. Le-a reușit cu Anglia, au bătut Franța, dar numai fiindcă în acea zi echipa lui Guerin putea fi învinsă de oricine, a făcut încă un meci nul cu Mexicul, cînd de fapt urmașii aztecilor trebuiau să cîștige. Deseori publicul i-a admonestat pentru jocul lor obstrucționist, dar și-au văzut de drum imperturbabili și numai cu două goluri marcate au reușit să intre pe „poarta" sferturilor de finală.

De acum înainte trebuiau să învingă, nu era suficient să se preocupe numai de apărare. De aceea împotriva R.F.G.-ului au înmuiat rezistența betonului. Troche intră după recuperarea balonului în cuprinsul liniei de fundași, împlicit Gaetano avansa și el, iar din linia mediană Rocha căpăta puteri mai ofensive. Jocul a fost multă vreme echilibrat (cu tot golul înscris de Haller în min. 11) între aceste echipe cu tactici similare. În a doua repriză, temperamentul avea să le joace și lor festa. Iritați de cîte ori prindeau mingea, au început să se lovească cu adversarii. Și uite așa, din fault în fault, (nici replica vest-germanilor n-a fost mai tranșantă), s-au trezit în 6 oameni prin eliminarea lui Troche și Silva, preeum și scoși din cursă cu 4—0, scor drastic la care Ondino Viera va reflecta multă vreme, afectat de lipsa de stăpînire a băieților săi și derutat de falsele promisiuni ale betonului.

Uruguayanul Rocha, revelația echipei sale

Patru apărători sovietici contra doi jucători vest-germani! În ciuda acestei apărări supranumerice preconizată de antrenorul Morozov, echipa sa nu a putut evita înfrîngerea din semifinalele marii competiții

Foto: BIPPA

BRAZILIA

RĂZBUNAREA „ZEIȚEI" SAU ECLIPSA LUI FEOLA

„Zeița de Aur" pare să aibă o viață lungă și un destin ciudat. Se credea că World-Cup-ul va pune capăt existenței sale (datează din 1930). Trei echipe aveau șanse să o cîștige definitiv. Iar dintre ele Brazilia, mai ales, arunca în luptă toată floarea fotbalului-cariocas precum și o faimă ajunsă cred pînă la urechile eschimoșilor. Dar, „zeița" vrea să mai reziste în actualitate, să se mai vorbească încă mult timp despre ea. S-a simțit probabil foarte ofensată, atunci cînd brazilienii au și promis lumii o nouă cupă, insinuînd prin aceasta că în anul de grație 1966, „zeița" va deveni o simplă doamnă de onoare la curtea regelui Pele. A încercat atunci să se răzbune, înnodînd și deznodînd toate firele campionatului. Ce mai turavura, nu vrea să se lase cucerită decît cel mult de două ori și pace. Dar să ne întoarcem la cauzele adevărate care au determinat excluderea Braziliei din preliminarii.

In fotbal, supremația mondială este greu de păstrat 8—10 ani consecutiv. Rivalii sînt numeroși, puternici și fac deosebite eforturi de autodepășire. Oricît ai fi de circumspect, supremația o dată recunoscută își transmite volens-nolens un anumit complex de superioritate. Starea aceasta te moleșește, te face mai puțin inventiv, îți secătuiește sursele de energie. Și astfel sosește ziua cînd, deși ești încredințat că ai făcut tot ce trebuie, te trezești descumpănit și depășit.

Feola, artizanul succeselor de odinioară ale echipei Braziliei, a plătit în ciuda probității lui profesionale o poliță grea acestei primejdii.

— A PRIVI cu un ochi la bi-campeo (cum denumesc brazilienii pe cîștigătorii din Suedia și Chile — Gilmar, D. Santos, Bellini, Orlando, Garrincha, Pele) și cu altul la ultima promoție de vedete adolescente: Jairzinho, Gherson, Denilson, Fidelis, Lima, Rildo. Orbit de trecuta strălucire a primilor, a uitat de vîrsta lor înaintată și a omis, de asemenea, că cei prea tineri n-au patina conferită de întîlnirile internaționale. Echipa a fost lipsită astfel de prezența unor jucători între 25 și 29 de ani, vîrstă sintetică de experiență și vigoare.

— IN DOMENIUL TACTIC n-a inovat nimic, sau n-a reușit ca echipa sa să exprime ceva coerent, împede, bine însușit. Jucătorii conlucrau greu, se căutau unii pe alții cu un aer cam străin, nu lăsau impresia că se completează, trăsătură specifică partenerilor adevărați. Tehnica lor a rămas mai departe obiect de încîntare, balonul fiind controlat reflex. La aceasta, pe vremea cînd erau invincibili, jucătorii brazilieni adăugau un plasament și deplasări sincronizate, manevrele lor uluiau prin rapiditate, automatizare și neprevăzut. Acum mașina braziliană s-a mișcat greoi.

— FEOLA A BÎJBÎIT, de asemenea, la selecția jucătorilor și la alcătuirea formației. Nimeni nu se știa titular, în afara lui Pele. Nu și-a dat seama că Paolo Henrique și Gherson erau lipsiți de formă. Nu l-a îngrijorat nici slaba pregătire fizică a lui Garrincha. Cea mai dificilă dintre misiunile tactice — conducător de joc la mijlocul terenului — a încredințat-o lui Danilson, poate singurul jucător brazilian lipsit de valoare reală. În trei jocuri a utilizat trei cupluri diferite de fundași centrali. Jairzinho a fost pus să joace pe un post ce-i era străin. Deruta lui a atins apogeul, atunci cînd a schimbat nouă jucători de la un meci la altul, măsură care va rămîne poate proverbială ca să ferească și pe alții de această tentație.

— La TOATE ACESTEA să mai adăugăm indisponibilitatea lui Amarildo și mai ales drama lui Pele. Lovit în meciul cu Bulgaria, n-a jucat contra Ungariei. In meciul cu Portugalia a fost încolțit timp de 20 de minute și lovit de cîte ori avea mingea de toți fundașii portughezi și de Coluna. „Cinstea" ultimei lovituri i-a revenit lui Morais, un fundaș lipsit de calități, remarcabil doar prin cruzimea lui.

Echipa Braziliei a pierdut, dar fotbalul brazilian nu pare să cunoască un impas. După opt ani, supremația era greu de păstrat și pierzînd-o brazilienii au acum o misiune ceva mai ușoară — să o redobîndească.

Două mari stele: Jairzinho și Amarildo

Fotbal

REVISTĂ SAPTAMINALĂ

Redacția și administrația București
Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică: LIVIU BOBOCEA

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROMULUS BALABAN